(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 09-12-2007, గొరగనమూడి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

స్వామి జ్ఞానానంద లౌకికవిద్యలలోను, ఆధ్యాత్మికవిద్యలలోను నిష్ణాతులు. ఆయన రెండు విద్యలలోను విశేషమైన కృషి చేసారు, కొన్ని గ్రంథాలు వ్రాసారు, టీచింగ్ కూడా ఉంది. మనం అందరం ఆనందం కోరుకొంటున్నాము. మనం డబ్బు సంపాదించటం ఆనందం కోసమే, చదువుకోవటం ఆనందం కోసమే, పెళ్లిళ్ళు చేసుకోవటం ఆనందం కోసమే, చెడ్డ చేసేవాడు కూడా వాడికి తెలియక అందులో ఏదో ఆనందం ఉందనే చేస్తాడు. ప్రతీవాడు మంచి చేసినా, చెడ్డ చేసినా ఆనందం కోసమే వెదుకుతూ ఉంటాడు. ఎందుచేతనంటే ఆనందం లేకపోతే వాడు జీవించలేడు, వాడి స్వరూపంలో ఉన్నది ఆనందమే. మన హృదయంలో ఉన్న ఆనందం మన చేతికి అందితే మనకు బాహ్యంగా ఆపదలు వచ్చినా, సంపదలు ఎదురైనా నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉండగలము. బాహ్యవస్తువుల నుండి పొందేది ఏదైనా సరే ఎండమావులలో నీళ్లలాంటిది అని చెపుతారు. దేహములో దోషం లేదు, దేహాలు వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి. లోపలఉన్న సత్యవస్తువుకు దేహానికి ఇసుమంతయు సంబంధము లేదు. జీవుడు వాసనారాహిత్యం అయ్యేవరకు, అలవాట్లలో నుండి బయటకు వచ్చేవరకు దేహాలు వస్తూనే ఉంటాయి. వాసనలు, అలవాట్లు దేహాన్ని పట్టుకొని ఉంటాయి. ఆ దేహం ముసలిది అవుతుంది చనిపోతుంది, వాసనలు అలాగే ఉంటాయి. వాటికి మరల దేహం వస్తుంది. కోరికలను నెరవేర్చుకొంటూ కోరికలను జయించినవాడు ఇంతవరకు ఎవడూ లేడు. ఒక కోరిక నెరవేర్చుకొంటే ఆ నెరవేరిన కోరిక యింకో పది కోరికలను తీసుకొని వస్తుంది.

మీరు ఎన్ని పురాణాలు చదివినా, ఎంతమంది గురువులు చెప్పినది శ్రవణం చేసినా ఇదంతా తాత్కాలికమేగాని దుఃఖం నశించదు. అసలు దేహము నేను అనే మూలసమస్య, ప్రధానతలంపు పరిష్కారం అవ్వాలి. దేహము నేను అనే మూలతలంపులోనే దోషం అంతా ఉంది కాని దేహంలో లేదు. వాసనలు, కోరికలు, గుణాలు ఇవి అన్నీ దేహము నేను అనే మూలతలంపును ఆధారంగా చేసుకొని వస్తున్నాయి. దేహము నేను అనే మూలతలంపు నశించింది అనుకోండి ఒక్కసారిగా మీలో ఉన్న దుర్గుణాలు అన్నీ నశించిపోతాయి, దైవీగుణాలు వచ్చి మిమ్మల్ని వరిస్తాయి. దుఃఖం అనేది బయట లేదు. మమకారంలో దుఃఖం ఉంది. మమకారం లేనివాడికి దుఃఖం లేదు అహంకారానికి, మమకారానికి నీ దేహమే కేంద్రం. దేహాత్మబుద్ధి నశించేవరకూ ఏ మనిషినీ దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. ప్రకృతిగుణాలతో సంబంధం

ఉన్నంతకాలం మనకు జ్ఞానోదయం కలుగదు. నిజమైన గురువు మన హృదయం లోనే ఉన్నాడు. ఆయనతో మానసిక అనుబంధం ముఖ్యం. ఆ మనిషి యొక్క శరీరం ఎక్కడ ఉంది అనేది ముఖ్యంకాదు, మనస్సు ఎక్కడ ఉంది అనేది ముఖ్యం. గురువుతో మానసిక అనుబంధం వలన నీకు అంతర్దృష్టిని కలుగజేస్తూ ఉంటాడు. నిరంతరం గురువును గాని, ఈశ్వరునిగాని చింతించటం వలన మనస్సు పల్చబడుతుంది, మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. భక్తిమార్గం ద్వారా గాని, విచారణ ద్వారా గాని నీ మనస్సును దాని పుట్టుస్థానమైన హృదయంలో ఎక్కువ సేపు నిలబెట్టి ఉండగలిగితే మనో నాశనం ప్రారంభమవుతుంది. మనకు బాహ్యంగా ఎన్నిఉన్నా మనస్సు నశించకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, ఇందులో రాజీ లేదు. సత్పురుషులతో మానసిక అనుబంధమే కాదు, భౌతికంగా కూడా సత్పురుషుల సాంగత్యం అవసరమే. భౌతికంగా ఎందుకు అవసరం అంటే వారి సన్నిధిలో శాంతితరంగాలు, జ్ఞానతరంగాలు, శక్తితరంగాలు ప్రసరిస్తూ ఉంటాయి, మనకు తెలియకుండా ఆ వైబ్రేషన్స్ మన మీద పనిచేస్తూ ఉంటాయి. వీరందరి మీద ప్రసరించాలి అని వారు అనుకోరు ఎందుచేతనంటే వారికి ఇతరులు లేరు. సజ్జనసాంగత్యం వలన మనకు వచ్చే లాభం ఏమిటి అంటే వారు పొందిన స్థితిని మనం వెంటనే పొందలేక పోయినా ఆ స్థితిని పొందాలనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది. మనం బాగుపడటానికి అనేక మంది మహాత్ముల, మహర్షుల దయ అక్కర లేదు. ఒక్క మహర్షి యొక్క దయ చాలు మనం తరించటానికి.

ఈశ్వరసంకల్పం బలీయమైనది. దేహం ఆ సంకల్పం ప్రకారం నడువవలసిందే. అది మంచిప్రారబ్ధం అయినా, చెడుప్రారబ్ధం అయినా దేహం ద్వారా అనుభవించవలసిందే. దేహంతో మనకు తాదాత్మ్యం లేనప్పుడు ప్రారబ్ధం ఎలా ఉన్నా మనకు ఏమీ అనిపించదు. అంతా ఈశ్వర సంకల్పంతో నడుస్తోంది అని నీకు అర్థమైతే, అది నీ గుండెకు తాకితే ఎంత దుఃఖం ఉన్నా అంతా చల్లారి పోతుంది. ఇక్కడ ఎన్ని రకాల దేహాలు ఉన్నా, ఎన్ని రకాల ప్రారబ్ధాలు అనుభవిస్తూ ఉన్నా అంతా స్వప్నమే. ధర్మాన్ని ఆచరించమని మన పెద్దలు ఎందుకు చెప్పారు అంటే ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా వాడికి మనోనాశనం కాదు. ఆత్మకు బంధువులు, స్నేహితులు, విరోధులు ఎవరూ లేరు, ఆత్మకు ద్వితీయం లేదు. ఇది అంతా మనస్సుకే. జ్ఞానికి సంపదలు వచ్చినప్పుడు ఎలాగ ఉంటాడో ఆపదలు వచ్చినప్పుడు కూడా అలాగే ఉంటాడు. ఎందుచేతనంటే వాడిది మృత మనస్సు. ఎంత బరువైనా దుఃఖం వచ్చినా వాడి మనస్సును చలింపచేయలేదు. అంత దుఃఖాన్ని ఎవరూ భరించలేరు అనుకొనేటంత దుఃఖం

వచ్చినా జ్ఞానికి కలతలేదు. అంత దుఃఖాన్ని ఎలాగ భరిస్తున్నారు అని చూసేవారికి అనిపించినా బ్రహ్మానుభవం పొందినవాడికి, రాగద్వేషరహితుడికి మనస్సు చలించదు, వికారం కలుగదు. నీకు దేహాత్మబుద్ధి ఉందా, లేదా అని భగవంతుడు అనేక పరీక్షలకు గురి చేస్తాడు. దేహాత్మబుద్ధి లోపల పెట్టుకొని ఏవో పుస్తకాలు చదివి దేహాత్మబుద్ధి లేదు అనుకొంటాడు అనుకోండి, ఏవో సంఘటనలు క్రియేట్ చేసి, మొట్టికాయలు మొట్టి లోపల దేహాత్మబుద్ధి ఉంది అని మనకు తెలియజేస్తాడు, వాడే ఈశ్వరుడు. ప్రతీ జీవుడికి ఆనందం కావాలి ఎందుచేతనంటే ఆనందము మన స్వరూపమై ఉన్నది. మన హృదయంలో ఉన్న నిర్మలమైనస్థితి మనకు అందితే అసలు మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళమన్నా వెళ్ళదు, వాడికి ఇష్టాలు, అయిష్టాలు ఉండవు. వాడిని ఆకర్షించే వస్తువు కూడా ఈ సృష్టిలో ఏమీ ఉండదు. భగవంతుడు భగవంతుడే, మహాత్ముడు మహాత్ముడే, మహాజ్ఞాని మహాజ్ఞానే. మనలను దోమలు కుడతాయి. మేము మనుషుల్ని కుడుతున్నాము, మేము మనుషులకంటే గొప్పవాళ్ళము అని దోమలు అనుకోవటం ఎలా ఉంటుందో, మనం మహాత్ములను, మహర్షులను దూషిస్తూ మనం గొప్పవారము అనుకోవటం కూడా అలాగే ఉంటుంది. మనం కూడా దోమలలాంటి వారమే అవి కుట్టిపారేస్తున్నాయి, మనం తిట్టి పారేస్తున్నాము.

మమకారం విడిచిపెట్టటం సన్యాసం, రోడ్డు మీద అనేకమంది వెళుతూ ఉంటారు, వారిని చూసినా మనకు రాగద్వేషాలు ఏమీ ఉండవు. అలాగే ఇంట్లో మనుషుల మీద కూడా రాగద్వేషములు పెట్టుకోకుండా ఇది మన డ్యూటీ అనుకొని పనిచేస్తూ న్యూట్రల్‌గా ఉండే గృహస్థులు కూడా ఉన్నారు. ఎర్రబట్టలు కట్టుకొని తిరిగేవారికంటే గొప్ప మానసికస్థితి ఉన్న గృహస్థులు అనేకమంది ఉన్నారు. నిజంగా వారికి సంపద పెరిగినా ఏదో దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి రావలసి ఉంది, వచ్చింది అంటారు గాని సంపద పెరగటం వలన వచ్చే సంతోషాన్ని మటుకు లోపలకు తీసుకోరు. అలాకాకుండా నిరంతరం శవబుద్ధిలో ఉన్నవారు చిన్న సంతోషం వచ్చినా పొంగి పోతారు, చిన్న సంఘటన వ్యతిరేఖంగా జరిగినా కృంగిపోతారు, వారికి లోచూపు ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. పుట్టినరోజులు ఎన్నాళ్ళు చేసుకొంటారు అన్నారు భగవాన్. శరీరం వస్తే కదా పుట్టినరోజు, ఇలా ఎన్ని శవాలకు పుట్టినరోజులు చేసుకొంటారు. కనీసం ఈ శరీరం పుట్టిన రోజున అయినా ఈ శరీరం ఎందుకు వచ్చింది, ఈ శరీరానికి నాకు ఉన్న సంబంధం ఏమిటి అని విచారణ చేయటం మానివేసి శరీరాన్ని అలంకరించుకొని ఆ గడ్డీ, ఈ గడ్డీ తినటం, మరల ఈ శరీరాన్ని పొగడటం కోసం జనాన్ని

పోగుచేసుకోవటం. ఒక్కడికీ విచారణ లేదు పైగా దూళ్ళకు గొట్టం పెట్టి పోసినట్లుగా దీనికి పాయసం అవి పోసేయటం. మనోనాశనం అయిన రోజే నిజమైన పుట్టినరోజు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానిలో నువ్వు మేల్కోవాలి, అదే నిజమైన పుట్టినరోజు. మనస్సు అణగటం చావు, మనస్సు ఉదయించటం పుట్టటం కాని ఈ దేహంతో ఏమీ సంబంధం లేదు. నువ్వు ఎక్కడికి వెళ్ళినా మనస్సు నీ కూడా వచ్చేస్తుంది. నువ్వు మనస్సును పరిష్కరించుకో, అది నీ స్వంతసమస్య. మేము చాలా పరిశుభ్రంగా ఉన్నాము, మేము మంచివారము అని చాలామంది అంటారు. అయితే మనస్సులో అలా ఉంటున్నారా? అక్కడ మనస్సు ముఖ్యం కాని నీ మాట ముఖ్యం కాదు. నీవు సంపదను విడిచిపెట్టావు అనుకో, ఇంటిని విడిచిపెట్టావు అనుకో వీటివలన నీ మనస్సు నశించకపోతే వాటిని విడిచిపెట్టటం వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. నీవు చేసే ప్రయత్నం వలన మనస్సు నశించాలి, అది ముఖ్యం. ఎవరైనా యోగులు అయ్యారంటే, మహాత్ములు అయ్యారంటే వారి ప్రయత్నం లేకుండా, ఈశ్వరుని దయ లేకుండా ఆ స్థితిని పొందలేరు. అందుచేత మీరు కూడా హృదయపూర్వకంగా ప్రయత్నం చేయండి. ఇది ఏమీ జిమ్మిక్కుల వలన వచ్చేది కాదు. ఏ ఆధ్యాత్మిక హృదయంలో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడో అక్కడకు కొంచెం కొంచెం జరుగుతూ ఉంటే, మన మనస్సు హృదయం వైపుకు ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటే హృదయంలో నుండి మనం భరించలేని శాంతి, ఆనందం వచ్చి మన సహస్రారాన్ని ముంచుతూ ఉంటాయి. ఒక చిన్న గుడిసెలోనికి పెద్ద ఏనుగును తోలితే ఆ గుడిసె పరిస్థితి ఎలాగ ఉంటుందో హృదయంలో ఉన్న ఆనందం, శాంతి మన సహస్రారానికి అందుతూ ఉంటే మన శరీరం పరిస్థితి కూడా అలాగే ఉంటుంది.

లోపల ఉన్న ఆనందం అందకపోవటం వలన ఆనందం కోసం మనస్సు పరిపరివిధములుగా బయటకు పోతోంది. బయట ఎక్కడైతే శాంతి, ఆనందం ఉందని అనుకొంటున్నారో ఒకవేళ అది అనుభవించినా బయటనుండి తీసుకొనే సంతోషం అంతా పరిణామంలో దుఃఖంగా మారిపోవును. విషయచింతన తగ్గించి ఆత్మచింతన పెంచుకొంటూ ఉంటే అది మొదట చేదుగాను, విషంగాను అనిపించినప్పటికీ పరిణామంలో అది అమృతంగా మారిపోవును. లోపల ఉన్న చైతన్యమే, భగవంతుడే మనకు శాస్త్రాన్ని ప్రసాదించాడు. శాస్త్రంలో చెప్పిన మాటలను భూతద్దంలో పరిశీలనగా చూస్తూ, ఆ వాక్యాన్ని నెమరువేసుకొంటూ, దానిని అర్థం చేసుకొని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే గోవిందుడు నీకు తెలుస్తాడు. శాస్త్రప్రమాణముచేత, వేదవాక్యముల చేత తెలియబడే వాడే గోవిందుడు,

వాడే మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఎదుటివారు ఎవరైనా మనకు అమృతం ఇస్తే మనం తిరిగి వారికి విషం ఇస్తాము. గోవిందుడికి మనం విషం తీసుకొని వెళ్ళి ఇస్తే తిరిగి మనకు అమృతం ఇస్తాడు, వాడు గోవిందుడు. ఎదుటివారు మనకు మంచి చేస్తే తిరిగి మనం చెడ్డ చేస్తాము. గోవిందుడికి చెడ్డచేస్తే ఆ చెడ్డను తీసుకొని మనకు మంచి చేస్తాడు. పూతన విషపు స్థనాలు వాడిచేత తాగిస్తే ఆ విషం తాగి మోక్షం ఇచ్చాడు, వాడు గోవిందుడు. గాంధీగారి జీవితచరిత్రలో మంచి వ్రాసారు, ఆయన చేసిన చెడ్డ కూడా వ్రాసారు. ఎందుచేతనంటే ఆ చెడ్డ మనం చేయకుండా ఉండటం కోసం వ్రాసారు.

మనస్సు ఎలా చిరిగిపోతుంది అంటే దానికి భగవాన్ ఒక ఉపాయం చెపుతున్నారు. బుడగను అలా ఊదుతూ ఉంటే ఊదుతూ ఉంటే అది పేలిపోతుంది. అలాగే మీరు ప్రేమించే పరిధి పెంచుకొన్నా మనస్సు పేలిపోతుంది. ఇప్పుడు మన మనస్సు చాలా ఇరుకు. వీరు నావారు, వారు పరాయివారు అనే బుద్ధి లేకుండా, మొఖాలు చూసి పీటలు వేసే పద్ధతి మానేసి నీ ప్రేమను విస్తరించుకొంటూపోతే గుడ్డచిరిగిపోయినట్లు మనస్సు దానంతట అదే చిరిగిపోతుంది. అసలు మనస్సు అనేది లేదు, ఉందని మనం అనుకొంటున్నాము. ఉందని అనుకొంటున్నాము కాబట్టి సాధన చెయ్యండి, సాధన చెయ్యండి. అసలు మనస్సు అనేది లేదనే అనుభవం మీకు రావాలి అప్పటి వరకు సాధన చెయ్యాలి. ఎవడైతే ఆత్మానుభవం పొందాడో వాడిలో నుండి శాంతి, ప్రేమ లోకానికి అంతా పంచిపెట్టబడుతుంది. వాడే జ్ఞాని. జ్ఞాని ఏ ప్రాంతానికి వెళ్ళినా స్వతంత్రించుకొంటాడు. మీ ఇంట్లో మీకంటే ఎక్కువ స్వతంత్రంగా ఉంటాడు. వాడే జ్ఞాని. జ్ఞాని ఒక మాట మాట్లాడితే అది హృదయంలో నుండి వస్తుంది. అది గ్రామాలు దాటుతుంది, దేశాలు దాటుతుంది, సముద్రాలు దాటుతుంది, మొత్తం లోకం అంతా ధ్వనిస్తుంది, అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం. మనం ఒక మంచి మాట మాట్లాడితే, అది హృదయంలో నుండి వస్తే, అది జ్ఞానపూరితమైనది అయితే ఆ మాట కలకాలం ఉంటుంది, అనేక మందిని ప్రభావితం చేస్తుంది అంతేకాదు ఏ స్థితిలో ఉండి ఆ మాట పలికారో ఆ స్థితికి మనలను తీసుకొని వెళ్లటానికి మనలను వెంటాడుతుంది, అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం. గౌతమబుద్ధుడికి బాహ్యంగా ఏమీ లోటు లేదు, అన్నీ ఉన్నాయి అయినా అతను గృహాన్ని ఎందుకు విడిచిపెట్టాడు. ఇంట్లోవారి మీద కోపం వలన కాదు. అతని అనుభవాన్ని అతను పొందుతున్న శాంతిని, అతని ప్రేమను, అంతని సందేశాన్ని లోకానికంతా విస్తృతం చేయటానికి ఇల్లు విడిచిపెట్టాడు కాని దానికి మరొక లౌకికకారణం ఏమీ లేదు.

మీరు ఒంటరిగా కూర్చోండి, మీకు అనేక రకాల సంకల్పాలు రావచ్చు, కోరికలు రావచ్చు, భవిష్యత్ గురించి అనేక ప్రణాళికలు రావచ్చు, ఇవన్నీ శరీరంలో నుండి రావటం లేదు, దేహము నేను అనే తలంపులో నుండే అన్నీ వస్తున్నాయి. మిగతా తలంపులన్నింటికి దేహము నేను అనే తలంపే కారణం, అందుచేత దేహము నేను అనే తలంపు ఉన్నంతవరకు నీవు కోట్లాది జన్మలు ఎత్తినా ఇవి అన్నీ నిన్ను విడిచిపెట్టవు, ఇది బాగా అర్థం చేసుకోండి. పట్టించుకోవలసింది పట్టించుకోండి, విడిచి పెట్టవలసింది విడిచిపెట్టండి. నీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చెయ్యి. ఫలితం ఈశ్వరుడి చేతిలో ఉంది. అది ఆయనకు విడిచిపెట్టు. అప్పుడు మీరు నిర్మలంగా ఉంటారు. ఎదురు చూడటం వలన మనస్సు పాడవుతుంది. మీరు పాజిటివ్‌గా ఆలోచించండి. నెగిటివ్ ఆలోచన వద్దు. స్వామి వివేకానంద గురించి ఒక మాట చెప్పమని రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్‌ను అడిగితే స్వామివివేకానందకు ఎవ్విరితింగ్ ఈజ్ పాజిటివ్ అని చెప్పారు అంటే మనం నెగిటివ్ తింకింగ్‌ను రెడ్యూస్ చేసుకొంటూ రావాలి. భగవాన్ దగ్గరకు ఒక పూర్‌మేన్ వచ్చాడు. స్వామీజీ మీ దగ్గరకు అందరూపళ్ళు అవి తెస్తుంటారు, నేను ఏమీ తేలేకపోయాను, నా దగ్గర ఏమీ లేదు అన్నాడు. అప్పుడు భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఏమీ తీసుకొని రాలేదు అనకు, నాకేది కావాలో అది తీసుకొని వచ్చావు. నేను నేను అంటున్నావు కదా, ఆ నేనును తీసుకొని వచ్చావుకదా. ఆ నేనును తినటానికే భూమి మీదకు వచ్చాను అన్నారు. ఆ నేనును ఎవరూ డౌట్ చేయటం లేదు. ఈ అబద్ధమైన నేనునే నిజమైన నేను అనుకొంటున్నారు. అలా కొన్ని వేలజన్మలు గడిచిపోతున్నాయి. ఎవడో దేవతాపురుషుడి అనుగ్రహం వలన గాని ఈ అబద్ధమైన నేనులో నుండి బయటకు రాలేము.

శరీరం చనిపోవటానికి ఎవరూ సాధన చేయనక్కరలేదు దేహముతో తాదాత్మ్యం పొందే నేనులో నుండి విడుదలపొందటానికి సాధన అవసరం. మరణానంతరం మన కూడా మనస్సు ఉంటుంది. ఈ మనస్సే అనేకం కల్పిస్తుంది. ఈ శవాలను, హెచ్చుతగ్గులను, లోకాన్ని అన్నింటిని మనస్సే కల్పిస్తుంది. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దాని తాలుక బుద్ధి నీకు కలుగనివ్వదు. ఇదే మాయ. మనస్సును జయించిన వాడు లోకాన్ని జయించినట్లే. నీవు ఎన్ని సాధనలు చేసినా మనోనిగ్రహం కోసమే. మనోనిగ్రహం కలిగినప్పుడు మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. లోచూపు లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఆత్మజ్ఞానం లేకుండా నీవు ఎన్ని సాధించినా అవన్నీ ఒకటి లేని సున్నలు. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో, నీ దేహం ఎంత నిజమో, ఈ లోకం ఎంత నిజమో నువ్వు సాధించిన గొడవలు కూడా అంతే నిజం. నువ్వు సాధన చేసేటప్పుడు అనేక

అవరోధాలు వస్తూ ఉంటాయి నువ్వు అనంతమైన సహనం పెట్టుకొని వాటిని అతిక్రమించాలి. సమాజపరంగా సమస్యలు వస్తూ ఉంటాయి, కుటుంబపరంగా సమస్యలు వస్తూ ఉంటాయి. సహనంతో వీటి అన్నింటిని అతిక్రమించాలి. సహనం వలన హృదయం యొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. ఇన్ని ఆటంకాలు వస్తున్నాయి ఏమిటి అని కంగారు పడవద్దు. ఆటంకాలు వచ్చే కొలది, వాటిని నీవు అతిక్రమించే కొలది నీకు శక్తి పెరుగుతుంది. ఒక చిన్న సమస్య కూడా పిరికివాడికి హిమాలయ పర్వతం కింద కనిపిస్తుంది. ఒక పెద్ద సమస్య కూడా ధైర్యవంతుడికి చిన్న బోదెలాగ కనిపిస్తుంది, చాలా తేలికగా దాటి వెళ్ళిపోతాడు.

పని నిన్ను బంధించదు. అది నేను సాధించాను, ఇది నేను సాధించాను అనుకొంటే మటుకు అది నిన్ను బంధిస్తుంది, అది వాసనగా మనస్సులో పడిపోతుంది. నువ్వు అలా అనుకోకపోతే ఏమీ లేదు. మనిషికి దుఃఖకారణం బయట లేదు, లోపలే ఉంది, కర్తృత్వరూపంలో ఉంది. అందుచేత కర్తృత్వం నశించేవరకు దుఃఖం నశించదు. కర్తృత్వం కేవలం మన తెలివితేటల వలన, సాధనల వలన నశించదు. సత్కర్మ నిష్కామంగా చేస్తూ ఉంటే, అలా చేయగా చేయగా ఎప్పుడో ఈశ్వరానుగ్రహం మన మీద వర్షిస్తుంది, అప్పుడు కర్తృత్వబుద్ధి వేరుతో సహా మనకు తెలియకుండా రాలిపోతుంది, అది కడసారి జన్మ, అది పరమస్థితి. నువ్వు కష్టపడి ఎంత సంపాదించినా మీ ఇంట్లో ఉన్న గుండె సూదెను కూడా తీసుకొనివెళ్ళలేవు, చివరకు రిక్తహస్తాలతో వెళ్ళవలసిందే. అందుచేత ఈ శరీరాన్ని, పరిసరాలను, సంఘటనలను ప్రారబ్ధానికి వదిలెయ్యి, అవి ఎలా జరగాలో అలా జరిగిపోతూ ఉంటాయి. నువ్వు వచ్చిన పని చూసుకో. నువ్వు ఏ పని మీద అయితే ఈ భూమి మీదకు వచ్చావో ఆ పనిని శ్రద్ధగా చేసుకో. ఆత్మజ్ఞానం, మోక్షం మాట అటు ఉంచండి, ముందు సబ్జక్టును అవగాహన చేసుకోండి. సుఖం అనేది బయటలేదు. ఈ లోకంలోనే కాదు ఇతర లోకాలలో కూడా లేదు. సుఖం అనేది నీ హృదయంలోనే ఉంది. ఎక్కడైతే సుఖం ఉందో అక్కడ వెతికితే ఈ జన్మలో కాకపోయినా మరో జన్మలో అయినా సుఖం నీకు దొరుకుతుంది, ఎక్కడ సుఖం లేదో అక్కడ వెదకటం వలన అలా కోటి జన్మలు ఎత్తినా అది నీకు దొరకదు. లోకంలో అనేక భోగాలు ఉన్నాయి, అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. సత్పురుషుల సహవాసం లేకుండా, ఈశ్వరుని దయ లేకుండా ఈ ఆకర్షణలలో నుండి మనిషి బయటకు రాలేడు, నా మాయను జయించటం చాలా కష్టం కాని నా పాదాలను ఆశ్రయించిన వాడు మటుకు ఈ మాయను అతిక్రమించి నాలో ఐక్యమవుతాడు అని భగవంతుడు చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

జనవరి	17	చించినాడ, గీతామందిరం
జనవరి	21	మలికిపురం, సాయిబాబా గుడి ప్రాంగణం
జనవరి	28	చిలుకూరు
ఫిబ్రవరి	5	తాడినాడ

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

శ్రీ వేణుగోపాల కృష్ణా వందనం

పల్లవి : శ్రీ సద్గురు మా శ్రీగురు
శ్రీ నాన్న మీకివె మా ప్రణతులు

చరణం : ఆధ్యాత్మ సామ్రాజ్య యోగీశ్వరా!
ఆత్మజ్ఞాన ప్రచార పరమేశ్వరా!
కదలి వచ్చావయ్యా కరుణతో నీవిలా
కారుణ్యసాగరా! అరుణాచలేశ్వరా!

చరణం : శ్రీ రమణ ప్రియశిష్య గురుచంద్రమా!
శ్రీ సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమా!
మహనీయ మహితాత్మ గురుదైవమా!
మృదుమధుర భాషణ మా ప్రాణమా!

చరణం : జ్వలియింప జేయుమా - నీ జ్ఞాన జ్యోతి
దహియించు కొనిపోవ - మా అహము భ్రాంతి
దశ దిశల వెలిగేటి - నీ ప్రేమ కాంతి
సూర్యసోముల కిరణములుగ ప్రసరించి॥

చరణం : అవ్యక్త శ్రీ దత్త వాత్సల్యము
వ్యక్తమయ్యెనిలా మీ రూపము
శరణమ్ము శుభకరము మీ దివ్యచరణమ్ము
పరమార్థ దశ చేర్చు భవ్యసోపానమ్ము॥

శ్రీ కృష్ణ దత్త పాదరేణువు
కందర్ప పద్మారామ్

వివేకం వల్లనే - వికారాల్లోంచి విడుదల పొందుతాము

ప్రతీ వ్యక్తిలోనూ రెండు కోణాలు ఉంటాయి. మనలను మనం సాధారణ మనుషులము అనుకొంటే ఏ గొడవా లేదు, కాని ఆదర్శ మానవులము అనుకొంటే దాన్ని నిరూపించుకోవటానికి ఎంతో శ్రమ పడాలి దానికి పాత విషయాలను, విషయ వాసనలను వదులుకోవాలి. దానికి వివేకమే గొప్ప సహాయకారి "స్త్రీ పురుషుల కలయిక గొప్ప సుఖాన్ని ఇస్తుంది అని భ్రమ పడతారు అది కూడా తలంపే. కోరిక నెరవేరటం వల్ల సంతోషం రావటం లేదు అందు మనస్సు ఏకాగ్రమైనప్పడు మనస్సు అంతర్ముఖమై ఆత్మ సుఖం నీకు తెలుస్తున్నది. సుఖం ఆత్మలోనే ఉంది. మనలోని అపవిత్ర భావాలే బయట ఏదో ఉంది ఏదో ఉంది అని అనిపింపజేస్తున్నది అంతా పంచభూతాలే" అన్నారు శ్రీనాన్నగారు. ఏ ప్రాపంచిక వస్తువుల మీద వస్తు దృష్టితో ప్రేమించటానికి ప్రయత్నిస్తామో అప్పడే మోసం చెయ్యబడతాము. సాధన దశలో సామాన్య మోహాలను జయించామా మన ఆధ్యాత్మిక మార్గం నల్లేరు మీద బండిలా సాగిపోతుంది. అట్లా చెయ్యకపోతే ఎక్కడ ఉన్నావు గొంగళీ అంటే "వేసిన చోటే ఉన్నాను మంగలి" అన్నట్లు ఉంటాము. దానికి నిజాయితీతో కూడిన ప్రయత్నముతో ఎటుచూచినా పవిత్రమైన భావాలు, ఉదాత్తమైన ఆలోచనలు కలిగి ఉండాలి. ఏ విషయాల పట్ల మనస్సు వడిగా పరిగెడుతోందో ఆ విషయాలపై మీ మనస్సు ఉపసంహరించే వరకూ ఏ దేవుడూ మనకు సహాయం చెయ్యలేడు. "మన తలవ్రాతల్లోని లోపాలు దిద్దుకొనుటకు మనకు వివేకం ఎంతో అవసరం. 1. తెలిసిన దాన్ని తెలిసినట్లు ఆచరించటం జాగ్రదవస్థ. 2. తెలిసియు ఆచరించకపోవటం స్వప్నావస్థ. 3. తెలియకపోవటం సుషుప్త్యవస్థ" అన్నారు చిన్నమ్మగారు. శరీర తాదాత్మ్యం వల్లనే ప్రాపంచిక భోగాల మీద మక్కువను పటిష్టం చేసి అజ్ఞానాన్ని పెంచటానికి తోడ్పడతాయి. తెలుసుకొనగోరే బుద్ధి బహిర్ముఖమై ప్రపంచాన్ని చూస్తున్నంతసేపు తెలియబడేవి అనంతంగా ఉంటాయి. వివేకంతో అదే అంతర్ముఖమైతే అన్ని వ్యర్థంగా కనిపించి అంతరిస్తాయి. కాబట్టి మమతామోహాదులతో అనేక జన్మలనుంచి కష్టతరము, భాదామయము అయిన పనులను ఆపుచేసి దేన్ని సంపాదిస్తే మరిదేనినీ సంపాదించవలసిన పని లేదో అట్టి ఆత్మ పథాన్ని సాధించటానికి మన సర్వ ప్రయత్నాలను ధారబోసి సఫలం కావాలి అప్పడే మనం ఆదర్శమానవునిగా కృతార్థులౌతాము.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం